

ประกาศมหาวิทยาลัยรังสิต

เรื่อง การกำหนดและการจัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากงานบริการทางวิชาการ

เพื่อให้การจัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากงานบริการทางวิชาการในส่วนต่าง ๆ เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มหาวิทยาลัยรังสิต จึงได้มีการกำหนดและการจัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากงานบริการทางวิชาการ ไว้ดังต่อไปนี้มีดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยรังสิต เรื่อง การกำหนดและการจัดสรรค่าบริการทางวิชาการ พ.ศ.2564

ข้อ 2 ในการรับงานบริการทางวิชาการต้องดำเนินการผ่านศูนย์บริการทางวิชาการหรือหน่วยงานที่มหาวิทยาลัยกำหนดเท่านั้น

ข้อ 3 งานบริการทางวิชาการ ประเภทหลักสูตรระยะสั้น (ลงทะเบียนเรียนผ่านระบบทะเบียนของมหาวิทยาลัยรังสิต) ให้ดำเนินการผ่านสำนักงานมาตรฐานวิชาการ โดยจัดทำเป็นโครงการมีรายรับผ่านระบบงบประมาณ ซึ่งรายจ่ายที่เกิดขึ้นต้องเป็นรายจ่ายตามจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 60 ของรายรับและการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยรังสิต

ข้อ 4 งานบริการทางวิชาการนอกเหนือจาก ข้อ 3 ให้ดำเนินการผ่านศูนย์บริการทางวิชาการ โดยจัดทำประมาณการรายรับ-รายจ่าย และเสนอมายังศูนย์บริการทางวิชาการ เพื่อกำหนดค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ดังนี้

ข้อ 4.1 งานบริการทางวิชาการ ประเภทหน่วยบริการทางวิชาการ ซึ่งมีการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย ให้จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 30 ของรายรับ แต่ไม่เกินร้อยละ 50 ของรายรับ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการบริการทางวิชาการแบบมีรายรับ (ขึ้นอยู่กับภาวะวิเคราะห์ต้นทุนในส่วนทรัพยากรของมหาวิทยาลัย)

ข้อ 4.2 งานบริการทางวิชาการ ประเภทการอบรมหรือหลักสูตรระยะสั้นที่ไม่มีการลงทะเบียนผ่านระบบทะเบียนของมหาวิทยาลัยรังสิต ให้จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ดังนี้

ข้อ 4.2.1 กรณีที่จัดอบรมโดยใช้ช่องทางออนไลน์โดยใช้ระบบการประชุมทางไกล ให้จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ร้อยละ 20 ของรายรับ

ข้อ 4.2.2 กรณีที่จัดอบรมโดยใช้ช่องทางออนไลน์โดยใช้ระบบบริหารจัดการการเรียนการสอน (Learning Management System: LMS) ให้จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ร้อยละ 25 ของรายรับ

ข้อ 4.2.3 กรณีที่จัดอบรมโดยใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ของวิทยาลัย/คณะ/สถาบัน ให้จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ร้อยละ 25 ของรายรับ

ข้อ 4.3 งานบริการทางวิชาการ ประเภทรับจ้างดำเนินการ ซึ่งจำเป็นต้องแบ่งเวลา บางส่วนจากเวลาในการทำงานประจำ โดยกรณีที่ต้องมีการมอบอำนาจเพื่อลงนามในสัญญาหรือ ดำเนินการในนามของมหาวิทยาลัย ให้จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยร้อยละ 15 ของมูลค่างาน ส่วน กรณีที่บุคลากรสามารถดำเนินการในนามตนเองได้ แต่มีการรับเงินผ่านศูนย์บริการทางวิชาการ ให้ จัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยร้อยละ 10 ของมูลค่างาน

ข้อ 5 หน่วยงานของมหาวิทยาลัยรังสิต สามารถขออนุมัติขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการทาง วิชาการผ่านศูนย์บริการทางวิชาการ ซึ่งหน่วยบริการทางวิชาการสามารถบริหารจัดการรายจ่ายและ ค่าบำรุงหน่วยงานได้เองหลังจากจัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยตามข้อ 4 แล้ว

ข้อ 6 การดำเนินงานอื่น ๆ ที่บุคลากรได้รับค่าตอบแทน เช่น วิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการ ที่ปรึกษาหน่วยงานภายนอก บุคลากรสามารถจัดสรรเป็นค่าบำรุงมหาวิทยาลัยได้ตาม ความสมควร โดยแจ้งความประสงค์ผ่านศูนย์บริการทางวิชาการ

ข้อ 7 จำนวนเงินที่จัดสรรเป็นค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสามารถเทียบเคียงเป็นภาระงานเทียบเท่า ได้ โดยใช้เกณฑ์ จำนวนเงินจัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 20,000 บาท คิดเป็นภาระงานเทียบเท่า 1 หน่วยกิต ส่วนที่ขาดหรือเกินสามารถใช้เกณฑ์เดียวกันโดยเทียบบัญญัติไตรยางค์ได้ เช่น 5,000 บาท เท่ากับ 0.25 หน่วยกิต ซึ่งสามารถเทียบเคียงเป็นภาระงานเทียบเท่าได้สูงสุดไม่เกิน 6 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา และไม่เกิน 12 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา ซึ่งภาระงานเทียบเท่าไม่ สามารถนำมาใช้เป็นฐานในการเบิกค่าตอบแทนเกินภาระงานสอนได้ และจำนวนเงินดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะบันทึกเป็นรายรับประเภทงานบริการทางวิชาการของหน่วยงานด้วย

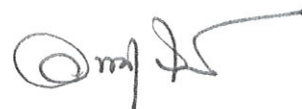
ข้อ 8 บุคลากรที่รับงานบริการทางวิชาการแบบมีรายรับทุกประเภทต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา รับทราบก่อนดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการภาระงานที่เหมาะสม

ข้อ 9 โครงการหรืองานบริการทางวิชาการที่ได้ดำเนินการก่อนประกาศฉบับนี้ และยังคง ดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการเป็นไปตามประกาศฉบับเดิม

ข้อ 10 ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้ถือคำวินิจฉัย ของอธิการบดีเป็นที่สิ้นสุด

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ลงนามในประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2565

(ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์)

อธิการบดี